

De gamlas dag firades i söndags i Stånga och blev en mycket vacker och stämningsfull högtid.

Den började med högmässan i kyrkan kl. 12, dit mycket folk samlats. Gamla, som ej orkat gå, hade hämtats i bilar, och eftersom det var Mikaeli dag, hade också skolbarnen infunnit sig med far, mor och syskon. Det var en talrik menighet, som stämde in i ingångspsalmen »Helig, helig, hellig» (ps. 4), då prostens i ornat trädde framför altaret för att förrätta altartjänsten. Denna avslöts med trosbekännelsen, som vi lärt oss läsa gemensamt högt. Den blir en mera levande bekännelse då, tycka vi. Sedan sjöng en barnkör så rent och vackert »Morgon mellan fjällen», och nog instämde vi gamla i omkvädet »Gud är god».

Efter prostens livliga och varma predikan om barnasinnets sjöngo barnen ännu en sång, varpå hela församlingen sjöng »Tryggare kan ingen vara». Den passade för oss gamla också.

Efter gudstjänsten voro vi gamla inbjudna i skolan, där kaffeborden stodo dukade. Prosten hälsade välkommen, och det följande samkvämet präglades av en mycket hjärtlig stämning. Till underhållningen bidrogo flera, bl. a. prostinnan Kronqvist, som fint och känsligt läste ett poem om »gamla farmor» och med sin strålände sopranröst sjöng en underbart vacker sång om »lilla skön jungfruns dröm». Folkskollärare Dahlgren och lärarinnan Ebba Söderlund gladde oss med en duett, och prostens talade om psalmförfattarna, då vi tillsammans sjöngo psalmer.

Tiden gick fort. Kyrkklockan kallade, och vi samlades åter i kyrkan till skrift- och nattvardsgång. Det blev en stilla och stämningsrik stund, då vi med tacksamma hjärtan mottogo Honom, som är underpanten på vårt eviga liv. Utanför kyrkan sjöngo vi sedan i den vackra kvällen, just som solen sjönk:

Härlig är jorden, härlig är Guds himmel,
skön är själarnas pilgrimsgång.

Sist framförde den äldste av de gamla, agenten J. F. Rondahl, fyllda 92 år men ännu ungdomlig, de gamlas varma tack för allt, som de fått mottaga denna minnesrika dag.

En gammal deltagare.